

Пето съобщение

Войната с амаличаните

Пасажи от Писанията: 1 Царе 15; Изх. 17:8-13; Гал. 5:16-17, 24

I. В 15-та глава на 1 Царе се говори за непослушанието на Саул след победата над амаличаните:

- A. Той победи врага, но прояви пълно непослушание към Бога—стих. 7-9.
- Б. В този случай Саул беше напълно и изцяло изобличен и след това беше отхвърлен от Бога и от Самуил—стих. 14-26.
- В. Тази глава съдържа един важен урок за нас.

II. От типологична гледна точка, амаличаните символизируют плътта—падналият човек—Изх. 17:8-16:

- A. Амалик, плътта, е главният враг, който ни пречи да следваме Господа—8-ми стих; Втзк. 25:17-18:
 - 1. Името „Амалик“ означава „войнствен“, което показва, че плътта е войнствена, унищожителна и смуцаваща.
 - 2. Плътта е най-големият унищожител на християнския живот—1 Петр. 2:11.
 - 3. Фактът, че Бог се намира в непрестанна война с Амалик, показва, че Бог мрази плътта и иска да я унищожи—Изх. 17:16; Гал. 5:17.
- Б. Плътта обозначава съвкупността на падналият стар човек, на цялото ни паднало същество—Бит. 6:3; Римл. 7:18а; Гал. 2:16:
 - 1. Плътта е проявлението и изражението на стария човек—Римл. 6:6.
 - 2. Плътта е вражда против Бога, тя не се покорява на Божия закон и не може да се покорява на Божия закон—8:7.
- В. Плътта е станът на Божия враг и най-голямата база за неговата работа—Гал. 5:19-21:
 - 1. От практическа гледна точка, уникалният враг на Бога в цялата вселена не е Сатана, а плътта—Римл. 8:7.
 - 2. Плътта, падналият човек, е изцяло едно със Сатана; Сатана го използва в борбата срещу Бога—Мт. 16:23; Гал. 5:17.
 - 3. Плътта е първият наш враг и стои начело на греха, света и Сатана в борбата срещу нас—Римл. 8:3.
 - 4. Бог мрази плътта така, както мрази Сатана, и иска да я унищожи така, както иска да унищожи Сатана—Изх. 17:16; Втзк. 25:17-19; 1 Царе 15:2-3.
- Г. При Амалик се издигна ръка срещу Господния престол—Изх. 17:16; 1 Царе 15:22-23:
 - 1. Подобно на Сатана, Амалик също се опита да събори Божия престол—Изх. 17:8, 16.
 - 2. Подобно на Сатана, плътта се противопоставя на Божията власт—Ис. 14:12-14:
 - а. Плътта се бунтува против Бога и против Неговия престол.
 - б. Плътта се противопоставя на всички правителствени действия на Бога.
 - 3. Нашата плът е враг на Божията власт и се бунтува срещу Божието правителствено управление:

- а. Плътта е изключително грозна, защото се противопоставя на Божия престол, управление и план—Откр. 4:2; 5:6; Еф. 3:11.
- б. Всички аспекти на нашата плът—и добрите, и лошите—са врагове на Божията власт.
- в. Всичко плътско се противопоставя на Божия престол. Сатана, лукавият, Божият враг, използва плътските неща, за да пречи на Божията цел—2 Кор. 2:11.

Д. Плътта се противопоставя на царуването:

- 1. Там където се намира плътта, няма място за Божието царство.
- 2. Затова, преди да дойде Божието царство, плътта трябва да бъде напълно премахната.

III. В 1 Царе 15:2 Йехова заяви, че ще накаже амаличаните за това, което те сториха на израилтяните, когато воюваха против тях:

А. Амалик воюва срещу израилтяните, когато те пътуваха към Божията цел—Иzx. 17:8-16; 1 Царе 15:2-3:

- 1. Във войната, описана в Изход 17:8-16, Мойсей застана на върха на хълма с Божия жезъл в ръката си, а Исус Навин излезе с избраните мъже, за да воюва с Амалик и да го победи.
- 2. Докато Исус Навин се биеше, Мойсей се молеше.
- 3. След като Исус Навин победи Амалик, Бог заяви, че „ще воюва против Амалик от поколение в поколение“ (16-ти стих). Това показва колко сериозно Бог погледна на пречката, причинена от амаличаните.

Б. В Изход 17:8-13 виждаме как трябва да воюваме срещу Амалик:

- 1. Ние воюваме против Амалик чрез ходатайстващия Христос и воюващия Дух—Римл. 8:34; Евр. 7:25; Гал. 5:17:
 - а. Мойсей, издигащ ръката си на върха на хълма, типизира възнесения Христос, Който ходатайства в небесата—Иzx. 17:9, 11.
 - б. Воюването на Исус Навин срещу Амалик типизира воюването на вътрешнообитаващия Дух против плътта—стих. 9, 13.
 - в. Трябва да сме в съюз с ходатайстващия Христос, за да съдействаме на воюващия Дух—Кол. 3:1-3, 5; Римл. 8:34, 13; Гал. 5:24, 17.
- 2. В битката против Амалик трябва да съдействаме на Господа чрез молитва и чрез умъртвяването на плътта—Лк. 18:1; 1 Сол. 5:17; Римл. 8:13; Гал. 5:24:
 - а. Когато се молим, ние сме едно с ходатайстващия Христос—Римл. 8:34.
 - б. Когато умъртвяваме плътта, ние сме едно с воюващия Дух—Гал. 5:17.
 - в. От една страна, трябва да се молим с Христос; от друга страна, трябва да умъртвяваме плътта чрез воюващия Дух—24-ти стих.
 - г. Разпъването на стария човек беше отговорност на Бога; разпъването на плътта е наша отговорност—Римл. 6:6; 8:13; Гал. 5:24.

IV. Бог заповяда на Саул да „поразии амаличаните“ и да „изтреби всичко, което има“ и да не ги пожали, но той не послуша Божията заповед—1 Царе 15:3-9:

- А. Саул избии амаличаните, но пощади техния цар Агаг и запази най-добрите от овцете, говедата, угоените, агнетата и всичко, което беше добро—стих. 7-9.
- Б. Това, че Саул и народът пощадиха най-добрата част от нещата, които трябваше да обречат на изстребление, потвърждава факта, че от гледна точка на

преживяването, ние ценим добрите аспекти на нашата плът, на нашия природен живот и не искаме да ги унищожим:

1. Всичко, което вършим извън Божиата благодат, без да разчитаме и без да се уповаваме на Бога, е от плътта—Фил. 3:3-4.
 2. Всички аспекти на плътта—и добрите, и лошите—се противопоставят на благодатта и на Божието царство и ни пречат да се наслаждаваме на Христос. Затова трябва да мразим всички аспекти на плътта и да сме напълно непреклонни в нейното унищожаване—Римл. 8:13; Гал. 3:3; 5:2-4.
- В. Бог не искаше Саул да използва най-добрата част от добитъка като жертва за Него—1 Царе 15:15:
1. Всичко, произлизащо от плътта, което ние принасяме и жертваме на Бога, е зло пред Него—19-ти стих.
 2. Всичко, което принасяме на Бога според собствената си воля, е самонадеяно и греховно—Бит. 4:5; Мт. 7:22-23.

V. Когато вършим добро според собствената си воля, ние на практика се бунтуваме против Божия престол и Божиата икономика—1 Царе 15:22-23; Изх. 17:16:

- А. Чрез непокорството си Саул се прояви като бунтовник срещу Бога и като враг на Бога—1 Царе 22:17.
- Б. Саул напълно се разбунтува срещу Бога; той не се покоряваше на Бога и не Го приемаше за свой Цар и Глава.
- В. Той беше изпълнен с бунт, а бунтът е като идолопоклонничеството—15:23.
- Г. Действието на Саул се равняваше на свързването със зъл дух с цел изпълняването намерението на този дух, а не на Божието намерение—23-ти.
- Д. Всички прояви на бунт са свързани със самонадеяност, с дързост за вършене неща без Бога.

VI. Саул изгуби царстването си, защото не изтреби докрай Амалик—стих. 26, 28:

- А. Ако не сме абсолютни в разправата с плътта си, то и ние, подобно на Саул, ще изгубим царстването си—1 Петр. 2:9; Откр. 1:6; 5:10.
- Б. Случаят с непокорството на Саул е едно предупреждение, че в Божието царство не бива да вършим нищо чрез плътта си. Във всичко трябва да разпъваме плътта си и вярно да упражняваме духа си да следваме Господа, Който е животворящият, завършен Дух, обитаващ нашия дух, и е едно с нас—1 Кор. 15:45; 6:17; 2 Тим. 4:22; Гал. 5:16, 25.
- В. След разправата с Амалик, Божието царство веднага идва—Изх. 18:1-26:
 1. Божието царство обозначава Божиата власт, чрез която всичко е покорено на Бога—Мк. 1:15; Йн. 3:3, 5; Откр. 11:15; 12:10; Дан. 2:44.
 2. Плътта се противопоставя на царстването и затова тя трябва да бъде напълно премахната, за да може да дойде Божието царство—1 Кор. 6:9-10; Еф. 5:5.
- Г. Ако послушаме Господното слово и напълно унищожим плътта и живеем и ходим по духа, ще имаме царстването и ще се намираме в Божието царство—Римл. 8:4; 14:17; Гал. 5:19-21; 2 Петр. 1:5-11.